

Lika som bär

Få politiska skillnader i EU-parlamentet mellan de stora partigrupperna
En undersökning av slutomröstningarna 2013

April 2014

Projektledare: Jan A Johansson
Expertrådgivare: Björn Jonasson & Axel Barvaeus
www.oiceurope.com
I samarbete med:

Politiska grupper i EU-parlamentet

PPE – Europeiska Folkpartiets grupp (Kristdemokraterna), ändrade 2009 namn från PPE-DE - Europeiska Folkpartiets grupp (Kristdemokraterna) och Europeiska Demokrater

S&D – Den Progressiva Alliansen av Socialister och Demokrater i EU-parlamentet (i Sverige kallar de sig Den Progressiva Alliansen av Socialdemokrater i EU-parlamentet). Ändrade namn 2009 från PSE – Socialistgruppen (Socialdemokratiska gruppen) i EU-parlamentet

ALDE – Alliansen av Liberaler och Demokrater för Europa

Greens/EFA – Gröna/Europeiska Fria Alliansen (regionalister)

ECR – Europeiska Konservativa och Reformister

GUE/NGL – Europeiska Förenade Vänstern – Nordiska Gröna Vänstern

EFD – Frihetens och Demokratins Europa-grupp (EU-kritisk grupp)

NI – Grupplösa ledamöter (detta är inte en grupp, därför är deras röstande inte dokumenterat i denna rapport)

IND/DEM – Oberoende/Demokratigruppen (EU-kritisk), existerade åren 2004-2009.

Förkortningar

EO	Elektronisk omröstning
ONU	Omröstning med namnupprop
SO	Sluten omröstning

The activities of the OEIC are financially supported by the European Parliament. The liability of any communication or publication by the OEIC, in any form and any medium rests with the OEIC. The European Parliament is not responsible for any use that may be made of the information contained therein.

Sammanfattning

De tre stora grupperna PPE, S&D och ALDE visar oenighet i mycket få politiska frågor. De få gånger de är oeniga i lagstiftningsfrågor är de allra oftast splittrade internt i grupperna. Men det mesta av det som grupperna är oeniga om handlar om politiska uttalanden utanför lagstiftningen. Det händer att en av de tre stora grupperna kan förlora i omröstningar om enskilda paragrafer i ett betänkande eller en resolution, men de kan ändå leva med det och rösta ja i slutomröstningen om betänkandet/resolutionen i dess helhet.

Den huvudsakliga poängen i denna rapport är att det spelar ingen roll vilket av de tre stora EU-partierna/grupperna en väljare röstar på eftersom de mer eller mindre agerar som ett enda block i omröstningarna i EU-parlamentet. I valkampanjerna säger de att det gör en skillnad vilket parti väljaren skickar till Bryssel/Strasbourg. Men i realiteten är det inte så. Nåväl, i alla fall inte om väljaren tvekar om att lägga sin röst på något parti i någon av de tre stora partifamiljerna.

Vid arbetet med denna rapport har samtliga slutomröstningar med ONU i EU-parlamentet under 2013 undersökts. Resultatet är mycket klart – av alla de 338 slutomröstningar med ONU på resolutioner och betänkanden var Kristdemokraterna (PPE) och Socialisterna & Demokraterna (S&D) oeniga i endast 7,7% av omröstningarna. Det betyder att de var eniga i 92,3% av alla slutomröstningar med ONU. Siffran blir högre om alla slutomröstningar räknas in, men den siffran är inte exakt mätbar eftersom det då inte har registrerats exakt hur grupperna röstar. Endast fyra sakfrågor inom lagstiftningen var PPE och S&D oeniga om under 2013. Men de båda grupperna hade då interna splittringar. I samtliga fyra lagstiftningsärenden där PPE och S&D skiljde sig åt var svenskar splittrare på olika sätt.

PPE och Liberalerna i ALDE var oeniga i 7,2% av slutomröstningarna med ONU, medan S&D och ALDE var oeniga i samma procenttal men i andra frågor. Liknande tidigare studier från 2008 och 2010 anger mer eller mindre liknande siffror för de åren. De få frågor i vilka PPE, S&D och ALDE är oeniga är nästan alla resolutioner utanför lagstiftningsproceduren, alltså enbart politiska uttalanden.

När man analyserar EU-parlamentet som en politisk och lagstiftande institution är det viktigt att understryka den existerande stora politiska koalition mellan Kristdemokrater, Socialdemokrater (också benämnda Socialister och Demokrater) och Liberaler. Mer än någonting annat agerar dessa tre grupper gemensamt som en enda "EU-parlamentsgrupp" som först och främst vill trygga särintresset för just deras EU-institution. Det betyder att de ideligen begär mer politisk makt och mer pengar till EU, oftast på tvärs mot vad deras partikollegor som sitter i ministerrådet, i de nationella parlamenten och i de regionala parlamenten tycker.

En övergripande fråga utifrån denna studie är – är de gamla ideologierna konservatism, liberalism och socialism döda i EU-parlamentet?

De verkar åtminstone vara döda i de tre stora grupperna PPE, S&D och ALDE.

Inledning

Denna undersökning syftar till att visa på bristen på vänster-högerperspektiv i EU-parlamentet. I en del medlemsländer försöker en del politiska krafter fokusera på motsättningar mellan ”centerhöger” och ”centervänster”. Men i verkligheten existerar en stor regerande koalition i EU-parlamentet bestående huvudsakligen av Kristdemokraterna (PPE), Socialister/Socialdemokrater och Demokrater (S&D) med Liberaler (ALDE) och Greens/EFA (regionalister) som gör de stora uppgörelserna. Även Konservativa (ECR) och Vänstern (GUE/NGL) får några bitar ur köttgrytan genom kompromisser i en del utskott i utbyte mot att de ställer upp på en del kompromisser som till exempel att godkänna Barosso II-kommissionen.

Här presenteras en bild av hur omfattande den regerande koalitionen fungerar i praktiken genom slutomröstningarna på plenarsessionerna. Vi granskar närmare de få ärenden där de politiska grupperna skiljer sig åt i slutomröstningarna och varför – i regel därför att grupperna är splittrade internt och inte kan göra uppgörelser med andra grupper.

De stora uppgörelserna mellan grupperna görs i utskotten. Dock, i utskotten kan särintressena och förslagen bli lite väl ”fackidiotsinriktade” ibland. Till exempel i utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling sitter från alla grupper ledamöter som i olika utsträckning representerar jordbruks- och landsbygds- samt livsmedelsproducentintressen. I fiskeriutskottet sitter ledamöter som representerar intressena i fiskerisektorn eller kommer från regioner där denna näring är betydande. Ett exempel på hur ett utskott kanske känner starkare för en vision än EU-parlamentet i dess helhet kan tas från utskottet för konstitutionella frågor. I detta utskott lever idén om skapandet av ett Europas Förenta Stater här och nu starkare än i EU-parlamentet i dess helhet. Två gånger under mandatperioden 2009-2014 har utskottet producerat ett eget initiativ-betänkande under ledning av Andrew Duff (brittisk Liberaldemokrat, ALDE) (A7-0176/2011 samt A7-0027/2012) om att skapa en speciell valkrets för hela EU som skall välja 25 ”superledamöter” av EU-parlamentet. EU-parlamentet har tidigare mandatperioder antagit resolutioner om just skapandet av en speciell EU-valkrets. Men denna mandatperiod ansåg EU-parlamentet i dess helhet frågan vara för kontroversiell när den behandlades i grupperna inför session. Betänkandet kom därför inte ens upp till behandling i plenum trots livliga protester från ledamöterna från de olika grupperna som sitter i utskottet för konstitutionella frågor.

Det finns många sätt att jämföra hur de politiska grupperna röstar i EU-parlamentet i förhållande till varandra. Till exempel kan vidare studier göras på Vote Watch Europe’s hemsida <http://www.votewatch.eu/en/epg-coalitions.html>

Men statistik är meningslös om man inte kan dra de rätta politiska slutledningarna av den. Därför ser vi denna studie som mest intressant utifrån ett politiskt sammanhang – att granska hur ”de tres stora koalitionen” kommer överens eller är oeniga om den huvudsakliga politiska linjen i EU-parlamentet.

EU-parlamentets allmänna politiska arbete

Som före detta EU-kommissionär Ritt Bjerregaard en gång sa: ”Detta är inte ett riktigt parlament”. EU-parlamentet försöker först och främst att ständigt tala för ökad politisk makt för EU och givetvis då för EU-parlamentet självt.

Inga begränsningar har specificerats över hur långt EU skall ta över makten från medlemsländerna. Tvärtom, i inledningen av Romfördraget uttalar man särskilt att man syftar till en ”allt närmare union”, vilket betyder ändlösa överföringar av kompetens till EU-nivån. Dessutom försöker EU-parlamentet framföra att de skall ta makten på varje politikområde så är möjligt, från miljö och utbildning till trafik och kultur et cetera. Inget politikområde är för litet eller obetydligt för att EU-parlamentet att tycka till om.

De antagna texterna i EU-parlamentet är kompromisser förhandlade huvudsakligen mellan PPE och S&D, men också med ALDE och Greens/EFA. Detta för att EU-parlamentet vill få ett större inflytande i relation till ministerrådet och EU-kommissionen och att dessa sistnämnda EU-institutioner skall ta in EU-parlamentets åsikter i sina förslag till lagstiftning.

Denna mellaninstitutionella maktkamp har skapat en kompromisskultur i EU-parlamentet. Ett lysande exempel på detta är valet av talman i EU-parlamentet, där PPE och S&D (den sistnämnda gruppen hade tidigare namnet PSE) delar på posten under den femåriga mandatperioden. Under den innevarande mandatperioden, 2009-2014, hade EU-parlamentet först en talman från PPE i två och ett halvt år. Denne ersattes sedan av en S&D-ledamot för de återstående två och ett halvt åren. Den föregående mandatperioden skedde samma sak, men i omvänd ordning.

Att rösta lika - kompromisskulturen

Enligt EU-parlamentet skall EU-institutionerna vara inblandade i allt från handlingsprogram för åtgärder mot mobbning på arbetsplatserna till en gemensam säkerhets- och försvarspolitik. EU-parlamentet kräver också kontinuerligt att nya politikområden skall inkluderas i EU:s arbete, vilket oundvikligt som konsekvens ökar utgifterna i EU-budgeten. Varje år kräver EU-parlamentet en ökning av budgeten för det kommande året. Dessutom kräver de givetvis en större långtidsbudget än medlemsländerna är villiga att betala för. Till exempel när resolutionen om slutsatserna från Europeiska rådets möte den 7-8 februari om den fleråriga budgetramen antogs av EU-parlamentet den 13 mars 2013 ville de styra budgetens innehåll än mer, uppmanade till införande av en direkt EU-skatteinkomst och ville att medlemsländerna skulle betala in mer pengar för utgifterna 2012 och 2013 istället för att låta kommande års budgetar täcka de utgifterna. Många av medlemsländerna i ministerrådet var inte alls angelägna att anta förslagen från EU-parlamentet, minst sagt.

Ledamöterna av EU-parlamentet arbetar i regel för att övervaka och trygga särintressena i deras respektive medlemsländer eller regioner, som EU-bidragen från strukturfonderna, bidragen till fiskeindustrin och, givetvis, bidragen till jordbrukarna genom den gemensamma jordbrukspolitiken. Kompromisser mellan EU-parlamentarikerna görs i andan av att ”du får detta idag och jag får något imorgon”. Detta sätt att resonera leder till att EU-parlamentet kontinuerligt begär öknings av EU:s budgetutgifter med väldigt få exempel på områden där de är villiga att skära ner på EU:s utgifter.

Som en konsekvens av de ovan beskrivna uppgörelserna behöver EU-budgeten ständigt pengatillskott, men medlemsländernas representanter i ministerrådet vill inte

betala. Det är därför de stora grupperna i EU-parlamentet alla håller med varandra om att EU behöver mer makt för att direkt kunna ta in EU-skatter från medborgare och företag inom EU. Detta skatteuttag kan ske genom moms eller från företag inom EU, till exempel genom en skatt på finansiella transfereringar som tar in inkomster från banker och finansiella institutioner.

Dessutom, en stor majoritet av EU-parlamentarikerna från de största grupperna i EU-parlamentet anser att EU-fördragen borde ge ännu mer makt till EU och att den borde ses som en ”federal union av europeiska medborgare”.¹ De största grupperna i EU-parlamentet håller också med varandra om att unionen borde tala med en enda röst i världen och ha en enda gemensam plats i FN:s säkerhetsråd och i andra internationella institutioner som exempelvis i Internationella Valutafonden.

Samtliga exemplifierade frågor ovan stöds av Kristdemokraterna, Socialister/Socialdemokrater och Demokrater, Liberaler och de flesta från de Gröna i EU-parlamentet samtidigt som de flesta av ovan nämnda åsikter står i motsättning till vad deras partikollegor driver i nationell politik.

Omröstningarna i EU-parlamentet

Omröstningarna på sessionerna kan indelas i tre steg.

- Först och främst är det oftast *omröstning genom handuppräckning*. Detta är det vanligaste sättet att rösta på,
- Det andra steget – elektronisk omröstning (EO) används oftast för att kontrollera om sittande ordförande har tolkat utslaget av handuppräckningen rätt eller också har sessionsordföranden inte kunnat se vid handuppräckningen var majoriteten legat. EO kan också begäras i förväg av till exempel grupperna. Vid EO registreras endast resultatet och inte hur enskilda ledamöter har röstat.
- Det tredje steget är *omröstningar med namnupprop* (ONU), vilket äger rum om det begärts skriftligt av en grupp eller ett visst antal ledamöter i god tid före omröstningen i fråga.

En del omröstningar tas också med *sluten omröstning* (SO). När det handlar om utnämningar skall bara röstresultatet registreras, inte hur de enskilda ledamöterna har röstat. En omröstning kan också ske med SO om det har begärts av minst en femtedel av ledamöterna.

EU-parlamentets arbetsordning har förändrats genom åren för att förkorta omröstningspassen på sessionerna. Till exempel, om det är väldigt lite opposition i utskottsomröstningen om ett betänkande före en session kan betänkandet gå upp till en enda omröstning på sessionen utan möjlighet att begära omröstning om enskilda punkter i den.

2013 ägde 1961 ONU rum på sessionerna. Ett ganska högt tal i jämförelse med 2012 då det var 1030, 2011 när det var 1124 och 2010 med 1059 ONU. ONU under 2013 handlade om allt från om en fråga skulle upp på dagordningen på sessionen eller inte eller om uppskjutandet av en omröstning till viktiga slutomröstningar i ekonomiska

¹ Begreppet ”federal union av europeiska medborgare” användes till exempel av ALDE-gruppens ledare Guy Verhofstadt i EU-parlamentet den 12 september 2012. De exakta orden kan vara lite olika formulerade, till exempel José Manuel Barroso, EU-kommissionens ordförande, använde orden ”federation av nationalstater” under samma debatt.

eller finansiella frågor där EU-parlamentet har medbeslutande tillsammans med ministerrådet.

Slutomröstningar hölls 588 gånger på olika resolutioner, betänkanden och varierande texter i totalt 565 ärenden. Anledningen till att det är fler slutomröstningar än antalet ärenden är att ibland en eller två grupper har lagt alternativa förslag till resolutioner i ett ärende så det kan äga rum tre slutomröstningar på alternativa resolutioner innan en av dem blir antagen.

Av de 588 slutomröstningarna var 338 ONU, 10 var SO (utnämningar), 18 var EO och 222 omröstningar var med handuppräknning.

I de 222 slutomröstningarna med handuppräknning var ONU inte begärt och det är mycket sannolikt att de fyra största grupperna röstade lika, och troligen de flesta andra grupper likaså.

En ändring i arbetsordningen gjordes 26 februari 2014. Det beslutades att från och med april 2014 skall alla slutomröstningar på sessionerna och i utskotten ske med ONU: Detta var ett stort steg framåt för öppenhet. En del EU-parlamentariker var dock först skeptiska till förändringen. 2009 beslutades det att *”När omröstning sker om lagstiftningsförslag, oavsett om det rör sig om en enstaka omröstning och/eller om en slutomröstning, ska parlamentet använda omröstning med namnupprop med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet.”*

Men i praktiken verkar det som tolkningen av denna regel har förändrats över åren. År 2010 ägde inte ONU rum i 100% av samtliga slutomröstningar i samrådsförfarandet respektive budgetförfarandet, vilket var fallet 2013.²

Som kan noteras i tabell 1 ansågs det tydligen 2013 att inte alla slutomröstningar i godkännandeförfarandet var omröstningar om lagstiftningsförslag. ONU skedde bara i omkring en tredjedel av ärendena inom detta förfarande.

De 558 slutomröstningarna på betänkanden och resolutioner under 2013

Frågan uppkommer om ONU ägde rum i de viktigaste slutomröstningarna eller inte. Tabellen nedan visar helt klart att det är mycket vanligare med ONU i slutomröstningar som tillhör lagstiftningsförfarandena än för slutomröstningar på betänkanden och rapporter som inte är en del av detta förfarande. De sistnämnda antas sammantaget oftast med handuppräknning.

Av de tio SO, alla handlade om utnämningar, erhöll åtta en kvalificerad majoritet av ja-röster. Därav kan man dra slutsatsen att alla de fyra stora grupperna måste ha röstat ja i åtta av tio SO.

Av de 18 EO i slutomröstningar var två enligt samrådsförfarandet och båda hade en stor majoritet för bifall. De övriga 16 EO i slutomröstningarna var på resolutioner och initiativbetänkanden från EU-parlamentet. Av dessa 16 omröstningar hade sju en kvalificerad majoritet för bifall, sju antogs med en tämligen stark majoritet och sju resolutioner avslogs med klara majoriteter.

² Se tabell 5 i dokumentet “Is there really a political difference in the EU Parliament between the big groups?” http://www.oeiceurope.com/attachment/finalvotes2010_oeic.pdf

I åtminstone nio av de 18 slutomröstningarna ned EU röstade de två största grupperna PPE och S&D lika. Hur de andra grupperna röstade i dessa nämnda nio slutomröstningar är inte möjligt att avgöra utan djupare undersökningar hos gruppsekretariaten.

När det gäller resterande nio slutomröstningar är det inte heller möjligt att avgöra hur någon av grupperna röstade utan vidare undersökningar. Men en genomläsning av debattprotokollen i samband med att ärendena debatterades i plenum pekar på att åtminstone PPE och S&D röstade olika i de nio slutomröstningarna.

I de 222 slutomröstningarna med handuppräckning är det föga sannolikt att de stora grupperna röstade olika då ärendena säkerligen sågs som ganska okontroversiella eftersom ingen grupp eller annan sorts konstellation begärde ONU eller EO.

Tabell 1. Antal slutomröstningar 2013 med handuppräkning, EO, SO eller ONU i de olika beslutsförfarandena samt ONU i procent av det totala antalet slutomröstningar.

Förfarande	Antal slutomröstningar av vilka:	Antal med handuppräknningar	Antal EO*	Antal SO	Antal ONU	Procentandel av omröstningarna i den proceduren
Slutomröstningar	588	222	18	10	338	57.5%
Samrådsförfarande³ (*)	31	-	-	-	31	100%
Godkännandeförfarande (***)	39	22	2	0	15	38.5%
Ordinarie lagstiftningsförfarande, (första behandlingen)⁴ (***)I)	129	-	-	-	129	100%
Ordinarie lagstiftningsförfarande, (andra behandlingen).⁵ Förslag om avvisande av rådets ståndpunkt (***)II)	1	-	-	-	1	100%
Ordinarie lagstiftningsförfarande, (tredje behandlingen)⁶ (***)III)	1	-	-	-	1	100%
Beslut om att öppna interinstitutionella förhandlingar	4	0	0	0	4	100%
Budgetförfarande	28	-	-	-	28	100%
Ansvarsfrihetsförfarande	51	50	0	0	1	2%
Utnämningar	10	-	-	10	-	0%
Förfarande för interinstitutionella avtal (ACI)	3	1	0	0	2	66.7%
Initiativbetänkanden (INI, INL)	142	60	7	0	75	52.8%
Resolutioner	134	75	9	0	50	37.3%
Immunitetsärenden	10	10	0	0	0	0%
EP Interna frågor	5	4	0	0	1	20%

³ Sedan 2009 anges det i artikel 166 (numret kan ha ändrats över åren) i arbetsordningen att: "När omröstning sker om lagstiftningsförslag, oavsett om det rör sig om en enstaka omröstning och/eller om en slutomröstning, ska parlamentet använda omröstning med namnupprop med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet."

⁴ Sedan 2009 anges det i artikel 166 (numret kan ha ändrats över åren) i arbetsordningen att: "När omröstning sker om lagstiftningsförslag, oavsett om det rör sig om en enstaka omröstning och/eller om en slutomröstning, ska parlamentet använda omröstning med namnupprop med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet."

⁵ Sedan 2009 anges det i artikel 166 (numret kan ha ändrats över åren) i arbetsordningen att: "När omröstning sker om lagstiftningsförslag, oavsett om det rör sig om en enstaka omröstning och/eller om en slutomröstning, ska parlamentet använda omröstning med namnupprop med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet." Det är normalt sett ingen slutomröstning (helhetsomröstning) i andra behandlingen av ett ordinarie lagstiftningsförfarande. Men vid detta speciella tillfälle lade EFD-gruppen ett förslag om att avvisa rådets ståndpunkt. Denna omröstning har därför räknats som en slutomröstning.

⁶ Sedan 2009 anges det i artikel 166 (numret kan ha ändrats över åren) i arbetsordningen att: "När omröstning sker om lagstiftningsförslag, oavsett om det rör sig om en enstaka omröstning och/eller om en slutomröstning, ska parlamentet använda omröstning med namnupprop med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet."

Anmärkning till tabell 1:

* De elektroniska omröstningarna (EO) var inte begärda i förväg av någon av grupperna. Sittande ordförande kan ha begärt genomförande av EO om inte handuppräckningen visade ett tydligt resultat, eller någon plenisalen kan ha begärt kontroll av röstetalen. De två EO som hölls på ärendena i godkännandeförfarandet erhöll dock kvalificerad majoritet när de antogs.

De politiska grupperna kompromissar och röstar lika

Röststatistiken i tabellerna nedan visar hur huvudsakligen de tre största grupperna kompromissar med varandra om textinnehåll och sedan röstar lika i slutomröstningarna.

De grupplösa (NI) har exkluderats från statistiken eftersom de inte utgör en grupp. Men också EFD-gruppen har exkluderats då de mer eller mindre alltid är delade mellan italienska Lega Nord på ena sidan och brittiska UKIP på den andra. Att definiera en grupplinje för EFD har varit mer eller mindre omöjligt, det verkar inte som det finns någon.

Tabell 2. Hur frekvent grupperna röstade *lika* med varandra i de 338 slutomröstningarna med ONU 2013. Likhet i procent:

	ALDE	ECR	GUE/NGL	PPE	S&D	Greens/EFA
ALDE						
ECR	55.3%					
GUE/NGL	50.0%	40.8%				
PPE	92.6%	58.6%	47.9%			
S&D	92.6%	53.0%	54.4%	92.3%		
Greens/EFA	72.5%	45.9%	63.9%	70.4%	77.5%	

Anmärkningar till tabell 2:

* ECR-gruppen: Fyra gånger har ECR-gruppen varit delad precis på mitten i slutomröstningar. Då har gruppens linje definierats utifrån hur gruppens ordförande Martin Callanan (brittisk konservativ) har röstat samt i ett fall då Callanan var frånvarande utifrån hur hans brittiska delegation röstade.

* GUE/NGL-gruppen. I en slutomröstning deltog ingen från GUE/NGL-gruppen (en torsdageftermiddag i Strasbourg), vilket givetvis inte matchar någon annan grupp. I en annan slutomröstning var gruppens medlemmar jämt fördelade med 10 ja-röster, 10 nej-röster och 10 nedlagda röster. Grupplinjen i denna omröstning har definierats som en ja-röst i enlighet med hur gruppordföranden Gabriele Zimmer (tyska Vänstern) röstade. I en tredje slutomröstning deltog bara två GUE/NGL-ledamöter (också en torsdageftermiddag i Strasbourg) och den slutomröstningen har definierats som en ja-röst i enlighet med hur Marie-Christine Vergiat röstade, då hon tillhör den största delegationen i GUE/NGL av de två GUE/NGL-ledamöter som deltog i omröstningen.

S&D och ALDE respektive PPE och ALDE har de högsta röstsammanhållningarna i slutomröstningarna – 92.6%. Näst efter finns länken mellan PPE och S&D – 92,3%.

Detta är inte överraskande eftersom dessa tre grupper är de huvudsakliga aktörerna i kompromisserna som görs.

Skillnaderna visas i en inverterad tabell nedan:

Tabell 2. Hur frekvent grupperna röstade *olika* med varandra i de 338 slutomröstningarna med ONU 2013. Olikhet i procent:

	ALDE	ECR	GUE/NGL	PPE	S&D	Greens/EFA
ALDE						
ECR	44,7%					
GUE/NGL	50.0%	59.2%				
PPE	7.4%	41.4%	52.1%			
S&D	7.4%	47.0%	45.6%	7.7%		
Greens/EFA	27.5%	54.1%	36.1%	29.6%	22.5%	

De tre största grupperna PPE, S&D och ALDE förhandlar mellan varandra och sist och slutligen röstar de mer eller mindre alltid lika. De "tre stora" är ganska nära förenade med Greens/EFA i sina kompromisser. Oppositionen kommer från ECR och GUE/NGL, men också från en del av EFD, även om den gruppen ofta är splittrad. Från ett vänster-högerperspektiv är det intressant att notera att ECR och GUE/NGL röstar lika i 40,8% av slutomröstningar som sker med ONU.

Hur frekvent grupperna röstar lika med varandra i samtliga 588 slutomröstningar

Om alla 588 slutomröstningar summeras upp, särskilt för de två största grupperna då de är mer synliga i röstetalen, så är det sannolikt att PPE och S&D röstat lika i åtta av tio SO och i nio av 18 EO samt i samtliga av de 222 handuppräkringarna. Otvivelaktigt röstade PPE och S&D lika i 312 av de 338 ONU enligt röstprotokollen.

- Då är det mycket sannolikt att PPE och S&D totalt sett röstade lika 551 gånger i de 588 slutomröstningarna vilket innebär 93,7% i röstsammanhållning.

När det gäller ALDE och Greens/EFA är det inte möjligt att säga exakt hur de röstade i de 18 slutomröstningarna med EO. Men om dessa 18 EO räknas bort och vi drar slutsatser utifrån de 570 slutomröstningarna med ONU, SO samt handuppräkringar (338 ONU, 10 SO och 222 handuppräkringar) kan följande slutsatser göras:

- Det är mycket sannolikt att PPE och ALDE röstade lika 543 gånger i 570 slutomröstningar, vilket uppgår till 95,3% röstsammanhållning.
- Det är då också mycket sannolikt att S&D och ALDE röstade lika 543 gånger i 570 slutomröstningar, vilket också uppgår till 95,3% röstsammanhållning.
- Slutligen, stora skillnader uppkommer när jämförelser av röstsammanhållningen görs med mindre grupper. Men det finns en del nära band, som till exempel S&D och Greens/EFA röstade lika vid 492 tillfällen i 570 slutomröstningar, vilket innebär 86,3% röstsammanhållning.

Om vad var PPE, S&D och ALDE oeniga?

Totalt var det 38 slutomröstningar i 30 ärenden där minst en av de tre grupperna har en majoritet som röstat annorlunda. Av dessa ärenden där man inte var helt eniga var sju slutomröstningar i sex ärenden i ordinarie lagstiftningsförfarande i första behandlingen, ett var ett godkännandeförfarandeärende och ett var ett samrådsförfarandeärende. Det var också ett ordinarie lagstiftningsförfarande om ett beslut om att öppna interinstitutionella förhandlingar som man inte var helt eniga om. De övriga ärendena var 17 slutomröstningar i 15 ärenden på initiativbetänkanden från EU-parlamentet samt elva slutomröstningar i åtta ärenden på resolutioner. Initiativbetänkanden och resolutioner är politiska uttalanden utanför lagstiftningsproceduren där EU-parlamentet tycker till om allt möjligt stort som smått. Internationella frågor och förslag om nya politikområden som EU bör ägna sig åt är vanliga ämnen för dessa betänkanden och resolutioner.

Av de sex ärendena i ordinarie lagstiftningsförfarande första behandlingen var S&D-gruppen splittrad i fyra av dem, ALDE i tre av dem och PPE i ett av dem. Det var bara i ett ärende (Åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål) som hade en oenighet grupp mot grupp med bara mindre gruppsplittringar (PPE röstade nej medan S&D och ALDE röstade ja). I det enda ärendet i godkännandeförfarandet som man var oeniga om (Fiskepartnerskap mellan EU och Marocko: protokollet om fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning) var alla tre grupperna internt splittrade. De var också alla tre splittrade i ärendet i ordinarie lagstiftningsförfarandet om beslutet om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning).

I arbetet med EU-lagstiftning var 2013 ett bra år för EU-parlamentet vad gäller resultat i uppgörelser. De stora grupperna lyckades komma överens om det mesta. När de var oeniga var det oftast för att grupperna också var internt splittrade.

När de de tre stora grupperna inte kan få till en kompromiss mellan sig – då blir det kaos. Omröstningsproceduren i EU-parlamentet klarar inte av att få till säkra resultat när det är jämna resultat i röstetal. Bland annat skulle ledamöterna få mer tid på sig att trycka på röstknapparna. Till exempel 10 december 2013 ägde en omröstning rum om en resolution som hade gjort många EU-parlamentariker upprörda av olika skäl. Det var Estrelabetänkandet (A7-0426/2013) om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Men det var bara ett eget initiativ från EU-parlamentet, alltså bara ett politiskt uttalande utanför EU-lagstiftningen. Men omröstningen om betänkandet fick uppmärksamhet i media på grund av sin kontroversiella natur.

Det fanns två alternativa resolutioner framlagda förutom betänkandet i sig. Den ena resolutionen var från EFD-gruppen och den andra från PPE och ECR-grupperna. Det var omröstningen på den sistnämnda resolutionen som var intressantast. Det var en kort resolution och en av dess huvudsakliga paragrafer löd: „Europaparlamentet konstaterar att utformningen och genomförandet av strategier för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och sexualundervisning i skolor hör till medlemsstaternas ansvarsområden.”

Denna resolution antogs i ONU nummer 38 med 334 ja-röster mot 327 nej-röster och 35 nedlagda röster. Eftersom det var ONU är det möjligt att noga analysera hur de individuella ledamöterna röstade. Men, vidare, om anmälningarna till röstprotokollet

efteråt om rättelser av röster och avsiktsförklaringar om hur man tänkt att rösta beaktas skulle resolutionen faktiskt ha avslagits med minsta möjliga marginal, 334 ja mot 334 nej. Vid lika röstetal faller nämligen ett förslag i EU-parlamentet.

Anmälningar efteråt till röstprotokollet ändrar inga röster eller resultatet i sig. När väl sittande ordförande har kungjort resultatet av omröstningen så är det slutgiltigt. En omröstning görs inte om och den enskilda erlagda rösten kan inte korrigeras.

Detaljerna av alla ”om så vore” i denna omröstning kan studeras i en annan rapport från OEIC med titeln “Voting procedure in the European Parliament 2011. An empirical analysis”.⁷ Poängen med just denna omröstning är att resultatet var helt slumpmässigt.

Denna resolution var bara ett politiskt uttalande från EU-parlamentet, men det har ett inflytande på debatten i Europa om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Det skulle därför vara högst motiverat att tillse så att omröstningsproceduren utförs på ett korrekt sätt så att alla frågetecken om slumpmässighet i resultaten kan elimineras.

Det finns många känslor åt motsatta håll i frågan om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter som aborter, preventivmedel et cetera. Om detta nu är så viktigt som många av de politiska grupperna hävdar – då skulle de behöva ha bättre kontroll på att få sina medlemmar in i kammaren för att rösta.

En detaljerad lista över vilka ärenden och sakämnen de fyra stora grupperna var oeniga om återfinns nedan.

Jämförelse med en studie om slutomröstningar under 2010

En undersökning av slutomröstningarna i EU-parlamentet under 2010 gav mer eller mindre samma resultat.⁸

År 2010 var det 266 ONU på slutomröstningar. Men totalt sett var det 484 slutomröstningar det året. Det betyder 218 slutomröstningar hölls med handuppräckning. I de 218 slutomröstningar där ONU inte var begärt är det mycket sannolikt att de fyra stora grupperna röstade lika, och likaså sannolikt att de andra grupperna också röstade lika, med undantag för en del av den EU-kritiska EFD-gruppen, som till en del består av den brittiska UK Independence Party, vilka vanligtvis röstar mot eller avstår i de allra flesta ärenden.

Sammanlagt mellan de tre stora grupperna PPE, S&D och ALDE var de bara oeniga i 17 slutomröstningar (i detta fall samma antal ärenden). 17 av totalt 484 slutomröstningar innebär 3,5%. De två största grupperna PPE och S&D var bara oeniga i 14 slutomröstningar under 2010, baserat på det rimliga antagandet att de var ense i alla slutomröstningar med handuppräckning. 14 av 484 slutomröstningar innebär 2,9% oenighet mellan PPE och S&D, eller 97,1% inverterat till enighet.

Av de 14 ärenden där PPE och S&D var oeniga var bara två lagstiftningsärenden. Men i en av dessa två omröstningar var S&D oeniga och en minoritet röstade med PPE. I det andra ärendet var PPE splittrade i två nästan lika stora delar med en stor minoritet som röstade med S&D. De andra tolv resolutionerna som de två största grupperna var oeniga om låg utanför lagstiftningen och ledde endast till politiska

⁷ Sidorna 59-62 i rapporten “Voting procedure in the European Parliament 2011. An empirical analysis” OEIC. http://www.oiceurope.com/attachment/oeic_ep_voting_procedure_2011.pdf

⁸ Se dokumentet “Is there really a political difference in the EU Parliament between the big groups?” http://www.oiceurope.com/attachment/finalvotes2010_oeic.pdf

uttalanden från EU-parlamentet. När ALDE inkluderas och ytterligare tre ärenden läggs till i bilden tillkommer två resolutioner och ett samrådsförfarande (det sistnämnda alltså också bara ett uttalande). PPE och ALDE var oeniga mellan sig om 12 av de 17 ärendena (2,5%) medan S&D och ALDE var oeniga i nio av dessa 17 (1,9%).

Greens/EFA, den fjärde största gruppen kom också in som fjärde partner i kompromisserna. Deras närmsta partner av de tre stora var S&D, med vilka de var oeniga i 26 ärenden av 484 (5,4%).

Jämförelse med en studie om slutomröstningar under 2008

Ännu en undersökning gjordes över slutomröstningarna i EU-parlamentet under 2008, alltså i ett tidigare valt EU-parlament. Den undersökningen gav mer eller mindre samma resultat.⁹

År 2008 ägde 535 ONU rum i slutomröstningarna. Det skall noteras att det var mer eller mindre ONU i samtliga slutomröstningar detta år, begärt konsekvent av av den nu upplösta IND/DEM-gruppen.

I 28 av de 535 slutomröstningarna med ONU (5%) under 2008 kunde PPE-DE, PSE och ALDE inte nå en kompromiss. Dock, de 28 ONU gällde 23 ärenden, då det var flera slutomröstningar på olika gruppresolutioner i två av dessa 23 ärenden. I de fall där PPE-DE, PSE och ALDE inte kom överens inför slutomröstningarna i de olika ärendena var de oftast splittrade internt.

De två största grupperna, PPE-DE och PSE, var oeniga i enbart 18 av 535 ONU (3%) av slutomröstningarna under 2008. I sju av dessa 18 ONU valde en av grupperna att lägga ned sina röster, och i ytterligare ett fall röstade inte en grupp överhuvudtaget. Det innebär att i bara tio ONU av de 535 (1,9%) var PPE-DE och S&D i direkt motsättning till varandra och bröt mot principen om konsensus i EU-parlamentet.

Av de 23 ärenden i vilka det var oenighet mellan de tre största grupperna var 18 uttalanden utanför lagstiftningen, tre var samrådsprocedur (alltså också enbart i princip uttalanden) och två föll under medbeslutandeproceduren, första behandlingen.

De tio ONU där PPE-DE och PSE inte kom överens täckte nio ärenden. Av dessa nio var sju uttalanden utanför lagstiftningen, en var i samrådsprocedur (alltså också enbart i princip uttalanden) och en var enligt medbeslutandeproceduren, första behandlingen (ett betänkande om ett direktiv om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna).

Den Kristdemokratiska/Konservativa gruppen (PPE-DE) och Socialistgruppen (PSE) lyckades att nå kompromisser i 97% av de 535 ONU i slutomröstningar som ägde rum i EU-parlamentet under 2008.

⁹ Se rapporten "Dossiers in 2008 on which the PPE-DE and PSE *disagreed* in the final vote (RCV)" http://www.oceurope.com/attachment/Final_votes_2008_EN.pdf

Politiska frågor där de fyra största grupperna var oeniga i slutomröstningar med ONU under 2013

Nedan har listats de ärenden där de tre största grupperna på olika sätt var oeniga med varandra. När de var splittringar i dessa grupper och $\geq 10\%$ av en grupps medlemmar avviker från gruppens majoritetsposition så har det angetts. Det händer ofta att en eller några ledamöter i en grupp röstar annorlunda gentemot sin grupps position, men som sagt bara avvikelser på omkring 10% eller mer har tagits med nedan.

Oenighet mellan PPE och S&D (7,7% av de 338 ONU):

Viktigast av allt – av de 26 slutomröstningarna i de 20 ärendena var PPE och S&D oeniga i, enbart fem var enligt ordinarie lagstiftningsförfarande (alltså i medbeslutande med ministerrådet) inom fyra ämnesområden. Ytterligare ett ärende var enligt samrådsförfarandet, vilket i princip bara är ett politiskt uttalande som görs till ministerrådet.

Ärendena i den ordinarie lagstiftningsproceduren som de var oeniga om var:

- Motorfordons ljudnivå.
- Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser (uppe till omröstning två gånger).
- Åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål.
- Tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar EU:s yttre gränser.

Tre av de fyra frågorna ovan kan kategoriseras som miljöfrågor och en som migrationsfråga. Det är ganska typiskt att frågor där det kan vara svårt att hitta kompromisser. Mellan både grupper och ledamöter från olika länder.

Ärendet i samrådsförfarandet som man inte nådde en kompromiss om var "Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet".

I frågan om "Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser" var både PPE och S&D splittrade internt vid båda tillfällena då det var uppe till omröstning under 2013. S&D var också internt splittrat när "Motorfordons ljudnivå" och "Tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar EU:s yttre gränser" var upp till omröstning på session.

Ur svensk synvinkel har splittringarna internt inom PPE och S&D politisk betydelse i de fall de båda grupperna var oeniga med samtidigt splittrade. I samtliga fyra lagstiftningsärenden där PPE och S&D skiljde sig åt men var splittrade, var just svenskar splittrare på olika sätt.

För det första, i frågan om "Motorfordons ljudnivå" röstade de svenska Socialdemokraterna med PPE-gruppen.

För det andra, när frågan om avvisande av ministerrådets ståndpunkt gällande tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser var uppe till omröstning i april 2013 delade den svenska borgerliga regeringen och samtliga svenska borgerliga EU-parlamentariker utom Moderatdelegationen samma åsikt som S&D-gruppen. De

ville alla, utom just Moderaterna i EU-parlamentet, stödja rådets ståndpunkt. När frågan kom upp igen en andra gång i december 2013 röstade både de svenska Moderaterna och den svenske Kristdemokraten ja tillsammans med S&D mot en majoritet i PPE-gruppen som röstade nej.

För det tredje, även i frågan ”Åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål” där annars S&D, ALDE och Greens/EFA stod mot PPE hade den sistnämnda gruppen en liten splittring. De svenska Moderaterna och den svenske Kristdemokraten var några av de 12 PPE-ledamöter som röstade med de tre förstnämnda grupperna.

För det fjärde, i ärendet om ”Tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar EU:s yttre gränser” som man röstade om 12 september 2013 röstade en Moderat (Ibrisagic) nej tillsammans med S&D-gruppen. En Moderat (Corazza Bildt) röstade ja tillsammans med PPE-gruppen, medan två Moderater (Hökmark och Fjellner) var frånvarande.

De två största grupperna var oeniga i slutomröstningarna som högst räknat 37 gånger under 2013. Det betyder att de totalt sett röstade lika 551 gånger av 588 slutomröstningar, vilket innebär 93,7% röstsammanhållning.

Lista över de ärenden som PPE och S&D var oeniga om i slutomröstningarna och hur splittringarna förelåg (lagstiftningsärenden sorterade först).

6/2. Motorfordons ljudnivå ***I - Ouzký (A7-0435/2012)

ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D var splittrade (24 ja, 126 nej, sju avstod), Greens/EFA röstade nej.

16/4. Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser ***I - Groote (A7-0046/2013) Förslag till förkastande av kommissionens förslag - Ändringsförslag 20 (lagt av fler än 40 ledamöter)

ALDE var splittrade (31 ja, 44 nej, två avstod), PPE var splittrade (178 ja, 59 nej, 21 avstod), S&D var splittrade (24 ja, 123 nej, 28 avstod), Greens/EFA röstade nej.

11/9. Åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål ***I - Lövin (A7-0242/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

12/9. Tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar EU:s yttre gränser ***I - Díaz de Mera García Consuegra (A7-0139/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D var splittrade (24 ja, 143 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

10/12. Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser ***I - Groote (A7-0046/2013)

ALDE var splittrade (65 ja, 10 nej, två avstod), PPE var splittrade (80 ja, 168 nej, tre avstod), S&D var splittrade (155 ja, 15 nej, fem avstod). Greens/EFA röstade ja.

11/12. Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet * - Cutaş (A7-0376/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D avstod, Greens/EFA avstod.

16/1. Rollen för EU:s sammanhållningspolitik i genomförandet av den nya europeiska energipolitiken - Kolarska-Bobińska (A7-0437/2012) Förslag till gemensam resolution som ersätter de enskilda resolutionerna - Ändringsförslag 5 (S&D, Greens/EFA, GUE/NGL)

ALDE var splittrade (12 ja, 65 nej), PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

16/1. Rollen för EU:s sammanhållningspolitik i genomförandet av den nya europeiska energipolitiken - Kolarska-Bobińska (A7-0437/2012). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 4 (S&D)

ALDE röstade nej, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

16/1. Möjligheterna att införa stabilitetsobligationer - Goulard (A7-0402/2012) Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 1 (PPE, S&D, ALDE, Greens/EFA)

ALDE var splittrade (55 ja, 15 nej, åtta avstod), PPE var splittrade (81 ja, 142 nej, 10 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

7/2. Den europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2013 - Elisa Ferreira (A7-0032/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

14/3. Integrationen av invandrare, effekterna för arbetsmarknaden och den externa dimensionen av samordningen av social trygghet - Hirsch (A7-0040/2013)

ALDE röstade ja, PPE var splittrade (46 ja, 162 nej, 12 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

14/3. Fallet med Arafat Jaradat och situationen för palestinska fångar i israeliska fängelser - B7-0153/2013 (PPE)

ALDE röstade nej, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

14/3. Fallet med Arafat Jaradat och situationen för palestinska fångar i israeliska fängelser Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0154/2013 (S&D, Greens/EFA, ALDE, GUE/NGL, Jaroslav Paška)

ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

11/6. Subventionerat boende i Europeiska unionen - Delli (A7-0155/2013)

ALDE var splittrade (33 ja, 19 nej, 25 avstod), PPE var splittrade (54 ja, 43 nej, 153 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

12/6. Dödläge i översynen av förordning (EG) nr 1049/2001. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0256/2013 (S&D, ALDE, Greens/EFA, ECR, GUE/NGL)

ALDE röstade ja, PPE var splittrade (32 ja, 127 nej, 33 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

13/6. Främjande och skydd av religions- och trosfrihet - Andrikiene (A7-0203/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

4/7. Vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0258/2013 (S&D, Greens/EFA, GUE/NGL)

ALDE var splittrade (15 ja, 50 nej, tre avstod), PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

4/7. Vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0260/2013 (PPE, ALDE, ECR)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D var splittrade (två ja, 43 nej, 125 avstod), Greens/EFA röstade nej.

10/9. Ändamålsenligare och kostnadseffektivare tolkning i Europaparlamentet - Esther de Lange (A7-0233/2013). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 1 (S&D)

ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

11/9. Att angripa ungdomsarbetslösheten: möjliga utvägar - Skrzydlewska (A7-0275/2013). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 2 (GUE/NGL)

ALDE röstade nej, PPE röstade nej, S&D avstod, Greens/EFA avstod.

11/9. Att angripa ungdomsarbetslösheten: möjliga utvägar - Skrzydlewska (A7-0275/2013). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 3 (Greens/EFA)

ALDE röstade nej, PPE röstade nej, S&D avstod, Greens/EFA röstade ja.

11/9. Den inre marknaden för tjänster - Corazza Bildt (A7-0273/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

9/10. Tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift. Resolutionsförslag - B7-0440/2013 (Utskottet TRAN)

ALDE var splittrade (11 ja, 51 nej, fyra avstod), PPE var splittrade (18 ja, 221 nej, 13 avstod), S&D var splittrade (67 ja, 56 nej, 48 avstod), Greens/EFA röstade ja.

23/10. Tillfälligt upphävande av Swiftavtalet till följd av NSA:s övervakning - B7-0467/2013 (PPE)

ALDE var splittrade (sju ja, 55 nej, åtta avstod), PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

23/10. Tillfälligt upphävande av Swiftavtalet till följd av NSA:s övervakning. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0468/2013 (S&D, ALDE, Greens/EFA)

ALDE var splittrade (57 ja, åtta nej, tre avstod), PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

10/12. Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter - Estrela (A7-0426/2013). Alternativt förslag till resolution. Ändringsförslag 2/rev (PPE, ECR)

ALDE var splittrade (sju ja, 65 nej, tre avstod), PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

Oenighet mellan PPE och ALDE (7,4% av de 338 ONU):

PPE och ALDE var oeniga i 25 slutomröstningar på 22 ärenden. Precis som i fallet mellan PPE och ALDE var det bara fem ordinarie lagstiftningsärenden i fyra ärenden där de var oeniga. Men istället för ärendena om ”Tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar EU:s yttre gränser” och ”Motorfordons ljudnivå” som skiljde PPE och S&D åt så var PPE och ALDE oeniga om ärendena ”Samlad marknadsordning för jordbruksprodukter” och ”Ändring av vissa förordningar på områdena fiske och djurhälsa med anledning av ändringen av Mayottes ställning”. Men i båda dessa sistnämnda frågor var ALDE-gruppen internt splittrad.

Som nämnts ovan var både PPE och ALDE splittrade i frågan om ”Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser”.

Efter det att det brittiska konservativa partiet lämnade PPE-gruppen 2009 kan det diskuteras hur stor skillnaden är numera mellan PPE och ALDE numera.

Lista över de ärenden som PPE och ALDE var oeniga om i slutomröstningarna och hur splittringarna förelåg (lagstiftningsärenden sorterade först).

16/4. Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser ***I - Groote (A7-0046/2013) Förslag till förkastande av kommissionens förslag - Ändringsförslag 20 (lagt av fler än 40 ledamöter)

ALDE var splittrade (31 ja, 44 nej, två avstod), PPE var splittrade (178 ja, 59 nej, 21 avstod), S&D var splittrade (24 ja, 123 nej, 28 avstod), Greens/EFA röstade nej.

11/9. Åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål ***I - Lövin (A7-0242/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

20/11. Samlad marknadsordning för jordbruksprodukter ***I - Dantin (A7-0366/2013)

ALDE var splittrade (23 ja, 54 nej, två avstod), PPE röstade ja, S&D var splittrade (131 ja, 42 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

10/12. Tidsschemat för auktioner av utsläppsrätter för växthusgaser ***I - Groote (A7-0046/2013)

ALDE var splittrade (65 ja, 10 nej, två avstod), PPE var splittrade (80 ja, 168 nej, tre avstod), S&D var splittrade (155 ja, 15 nej, fem avstod). Greens/EFA röstade ja.

12/12. Ändring av vissa förordningar på områdena fiske och djurhälsa med anledning av ändringen av Mayottes ställning ***I - João Ferreira (A7-0425/2013)

ALDE var splittrade (22 ja, 44 nej, två avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

10/12. Fiskepartnerskap mellan EU och Marocko: protokollet om fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning *** Rekommendation - Fraga Estévez (A7-0417/2013)

ALDE var splittrade (15 ja, 39 nej, tre avstod), PPE var splittrade (190 ja, 14 nej, 12 avstod), S&D var splittrade (78 ja, 47 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

13/3. Beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (2011/0281(COD)) - Förslag till beslut B7-0080/2013 ALDE var splittrade (19 ja, 51 nej, sex avstod), PPE var splittrade (220 ja, 22 nej, åtta avstod), S&D var splittrade (109 ja, 53 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

16/1. Möjligheterna att införa stabilitetsobligationer - Goulard (A7-0402/2012). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 1 (PPE, S&D, ALDE, Greens/EFA)
ALDE var splittrade (55 ja, 15 nej, åtta avstod), PPE var splittrade (81 ja, 142 nej, 10 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

14/3. Integrationen av invandrare, effekterna för arbetsmarknaden och den externa dimensionen av samordningen av social trygghet - Hirsch (A7-0040/2013)
ALDE röstade ja, PPE var splittrade (46 ja, 162 nej, 12 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

14/3. Fallet med Arafat Jaradat och situationen för palestinska fångar i israeliska fängelser - B7-0153/2013 (PPE)
ALDE röstade nej, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

14/3. Fallet med Arafat Jaradat och situationen för palestinska fångar i israeliska fängelser Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0154/2013 (S&D, Greens/EFA, ALDE, GUE/NGL, Jaroslav Paška)
ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

22/5. Genomförande av direktivet om audiovisuella medietjänster - Borys (A7-0055/2013)
ALDE var splittrade (24 ja, 45 nej, tre avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

23/5. Rwanda: Fallet Victoire Ingabire. Gemensamt resolutionsförslag - RC-B7-0243/2013 (PPE, S&D, Greens/EFA, ECR, GUE/NGL)
ALDE röstade nej, PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.
Anmärkning: Torsdag eftermiddag, lågt omröstningsdeltagande.

11/6. Subventionerat boende i Europeiska unionen - Delli (A7-0155/2013)
ALDE var splittrade (33 ja, 19 nej, 25 avstod), PPE var splittrade (54 ja, 43 nej, 153 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

12/6. Dödläge i översynen av förordning (EG) nr 1049/2001. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0256/2013 (S&D, ALDE, Greens/EFA, ECR, GUE/NGL)
ALDE röstade ja, PPE var splittrade (32 ja, 127 nej, 33 avstod), S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

13/6. Situationen för rohingyamuslimerna. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0295/2013 (PPE, S&D, ALDE, Greens/EFA, ECR, GUE/NGL)
ALDE avstod, PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.
Anmärkning: Torsdag eftermiddag, lågt omröstningsdeltagande, endast en ALDE-ledamot röstade.

3/7. Reformen av banksektorns struktur inom EU - McCarthy (A7-0231/2013)
ALDE var splittrade (20 ja, 54 avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

4/7. Internetansluten tv - Kammerevert (A7-0212/2013)
ALDE var splittrade (11 ja, 45 nej, 11 avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

10/9. Ändamålsenligare och kostnadseffektivare tolkning i Europaparlamentet - Esther de Lange (A7-0233/2013). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 1 (S&D)
ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

12/9. Gränsöverskridande kollektiva avtalsförhandlingar och gränsöverskridande social dialog - Händel (A7-0258/2013)
ALDE var splittrade (20 ja, 36 nej, tre avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

12/9. Europeiska kulturella och kreativa sektorer som källor till ekonomisk tillväxt och sysselsättning - Sanchez-Schmid (A7-0248/2013)
ALDE var splittrade (28 ja, 41 avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

23/10. Tillfälligt upphävande av Swiftavtalet till följd av NSA:s övervakning - B7-0467/2013 (PPE)
ALDE var splittrade (sju ja, 55 nej, åtta avstod), PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

23/10. Tillfälligt upphävande av Swiftavtalet till följd av NSA:s övervakning. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0468/2013 (S&D, ALDE, Greens/EFA)
ALDE var splittrade (57 ja, åtta nej, tre avstod), PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

21/11. Bangladesh: mänskliga rättigheter och det kommande valet. Gemensamt resolutionsförslag RC-B7-0497/2013 (PPE, S&D, ALDE, Greens/EFA, ECR)
ALDE avstod, PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

10/12. Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter - Estrela (A7-0426/2013). Alternativt förslag till resolution Ändringsförslag 2/rev (PPE, ECR)
ALDE var splittrade (sju ja, 65 nej, tre avstod), PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

Oenighet mellan S&D och ALDE (7,4% av de 338 ONU):

S&D och ALDE var oeniga i 25 slutomröstningar på 22 olika ärenden. Sju slutomröstningar/ärenden var lagstiftningsfrågor. Men i sex av dessa ärenden var antingen den ena eller den andra gruppen splittrade, eller båda. Endast i ärendet "Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet" i samrådsförfarandet stod grupp mot grupp. Men inte i särskilt starkt hållna positioner för S&D, de lade ned sina röster medan ALDE röstade ja.

När det gäller de andra sex ärendena var S&D splittrade i ärendena om "Motorfordons ljudnivå" (***)I, "Tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar EU:s yttre gränser" (***)I, "Samlad marknadsordning för jordbruksprodukter" (***)I, "Fiskepartnerskap mellan EU och Marocko: protokollet om fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning" (***)I, och "Beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning (COD)).

ALDE var splittrade i ärendena "Samlad marknadsordning för jordbruksprodukter" (***)I, "Ändring av vissa förordningar på områdena fiske och djurhälsa med anledning av ändringen av Mayottes ställning" (***)I, "Fiskepartnerskap mellan EU och Marocko: protokollet om fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning" (***)I, och "Beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning)" (COD).

I listan nedan över ärenden mellan S&D och ALDE är det åtminstone ett ärende som troligen inte skulle ha funnits där om det inte hade varit uppe till omröstning en torsdags eftermiddag i Strasbourg. När resolutionen om situationen för rohingyamuslimar röstades torsdagen 13 juni 2013 var endast en ALDE-ledamot närvarande, och hon avstod. Om fler ALDE-ledamöter hade varit närvarande hade de troligen röstat ja med de andra stora grupperna. Med bara en ledamot närvarande känns gruppositionen slumpmässig.

Det kan alltså noteras att det inte var många frågor under 2013 där S&D och ALDE var oeniga. År 2010 var S&D och ALDE de två grupper i EU-parlamentet som stod närmast varandra. S&D verkar i många år strävat efter att gå in i mitten av den gamla politiska vänsterhögerskalan. De verkar verkligen vara där idag. En långsiktig strategi för dem kan vara att rekrytera mittenpartier. Demokratiska Partiet i Italien gick med i S&D-gruppen 2009 och gruppen släppte då sitt gamla namn PSE.

Lista över de ärenden som S&D och ALDE var oeniga om i slutomröstningarna och hur splittringarna förelåg (lagstiftningsärenden sorterade först).

6/2. Motorfordons ljudnivå ***I - Ouzký (A7-0435/2012)

ALDE röstade ja, PPE röstade nej, S&D var splittrade (24 ja, 126 nej, sju avstod), Greens/EFA röstade nej.

12/9. Tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar EU:s yttre gränser ***I - Díaz de Mera García Consuegra (A7-0139/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D var splittrade (24 ja, 143 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

20/11. Samlad marknadsordning för jordbruksprodukter ***I - Dantin (A7-0366/2013)

ALDE var splittrade (23 ja, 54 nej, två avstod), PPE röstade ja, S&D var splittrade (131 ja, 42 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

12/12. Ändring av vissa förordningar på områdena fiske och djurhälsa med anledning av ändringen av Mayottes ställning ***I - João Ferreira (A7-0425/2013)

ALDE var splittrade (22 ja, 44 nej, två avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

10/12. Fiskepartnerskap mellan EU och Marocko: protokollet om fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning *** Rekommendation - Fraga Estévez (A7-0417/2013)

ALDE var splittrade (15 ja, 39 nej, tre avstod), PPE var splittrade (190 ja, 14 nej, 12 avstod), S&D var splittrade (78 ja, 47 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

11/12. Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet * - Cutaş (A7-0376/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D avstod, Greens/EFA avstod.

13/3. Beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (2011/0281(COD)) - Förslag till beslut B7-0080/2013

ALDE var splittrade (19 ja, 51 nej, sex avstod), PPE var splittrade (220 ja, 22 nej, åtta avstod), S&D var splittrade (109 ja, 53 nej, tre avstod), Greens/EFA röstade nej.

16/1. Rollen för EU:s sammanhållningspolitik i genomförandet av den nya europeiska energipolitiken - Kolarska-Bobińska (A7-0437/2012) Förslag till gemensam resolution som ersätter de enskilda resolutionerna - Ändringsförslag 5 (S&D, Greens/EFA, GUE/NGL)

ALDE var splittrade (12 ja, 65 nej), PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

16/1. Rollen för EU:s sammanhållningspolitik i genomförandet av den nya europeiska energipolitiken - Kolarska-Bobińska (A7-0437/2012). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 4 (S&D)

ALDE röstade nej, PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

7/2. Den europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2013 - Elisa Ferreira (A7-0032/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

22/5. Genomförande av direktivet om audiovisuella medietjänster - Borys (A7-0055/2013)

ALDE var splittrade (24 ja, 45 nej, tre avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

23/5. Rwanda: Fallet Victoire Ingabire. Gemensamt resolutionsförslag - RC-B7-0243/2013 (PPE, S&D, Greens/EFA, ECR, GUE/NGL)

ALDE röstade nej, PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

Anmärkning: Torsdag eftermiddag, lågt omröstningsdeltagande.

13/6. Främjande och skydd av religions- och trosfrihet - Andrikiene (A7-0203/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

13/6. Situationen för rohingyamuslimerna. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0295/2013 (PPE, S&D, ALDE, Greens/EFA, ECR, GUE/NGL)

ALDE avstod, PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

Anmärkning: Torsdag eftermiddag, lågt omröstningsdeltagande, endast en ALDE-ledamot röstade.

3/7. Reformen av banksektorns struktur inom EU - McCarthy (A7-0231/2013)

ALDE var splittrade (20 ja, 54 avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

4/7. Internetansluten tv - Kammerevert (A7-0212/2013)

ALDE var splittrade (11 ja, 45 nej, 11 avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

4/7. Vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0258/2013 (S&D, Greens/EFA, GUE/NGL)

ALDE var splittrade (15 ja, 50 nej, tre avstod), PPE röstade nej, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

4/7. Vapenexport: genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp. Gemensamt förslag till resolution - RC-B7-0260/2013 (PPE, ALDE, ECR)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D var splittrade (två ja, 43 nej, 125 avstod), Greens/EFA röstade nej.

11/9. Den inre marknaden för tjänster - Corazza Bildt (A7-0273/2013)

ALDE röstade ja, PPE röstade ja, S&D röstade nej, Greens/EFA röstade nej.

11/9. Att angripa ungdomsarbetslösheten: möjliga utvägar - Skrzydlewska (A7-0275/2013). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 2 (GUE/NGL)

ALDE röstade nej, PPE röstade nej, S&D avstod, Greens/EFA avstod.

11/9. Att angripa ungdomsarbetslösheten: möjliga utvägar - Skrzydlewska (A7-0275/2013). Alternativt förslag till resolution - Ändringsförslag 3 (Greens/EFA)

ALDE röstade nej, PPE röstade nej, S&D avstod, Greens/EFA röstade ja.

12/9. Gränsöverskridande kollektiva avtalsförhandlingar och gränsöverskridande social dialog - Händel (A7-0258/2013)

ALDE var splittrade (20 ja, 36 nej, tre avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

12/9. Europeiska kulturella och kreativa sektorer som källor till ekonomisk tillväxt och sysselsättning - Sanchez-Schmid (A7-0248/2013)

ALDE var splittrade (28 ja, 41 avstod), PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

9/10. Tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift. Resolutionsförslag - B7-0440/2013 (Utskottet TRAN)

ALDE var splittrade (11 ja, 51 nej, fyra avstod), PPE var splittrade (18 ja, 221 nej, 13 avstod), S&D var splittrade (67 ja, 56 nej, 48 avstod), Greens/EFA röstade ja.

21/11. Bangladesh: mänskliga rättigheter och det kommande valet. Gemensamt resolutionsförslag RC-B7-0497/2013 (PPE, S&D, ALDE, Greens/EFA, ECR)

ALDE avstod, PPE röstade ja, S&D röstade ja, Greens/EFA röstade ja.

Oenighet mellan S&D och Greens/EFA (22,5% av de 338 ONU):

S&D och Greens/EFA röstade lika i 77,5% av slutomröstningarna. I antal var S&D och Greens/EFA oeniga i 76 slutomröstningar (sju samrådsförfaranden, fyra godkännandeförfaranden, 24 ordinarie lagstiftningsprocedurer i första behandling, ett ordinarie lagstiftningsförfarande i andra behandling (avvisande av rådets ståndpunkt eller inte), två interinstitutionella avtal (ACI), fem ärenden i budgetproceduren, fyra ordinarie lagstiftningsförfarande med beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar (COD), 16 initiativbetänkanden och 13 resolutioner).

Oenighet mellan ALDE och Greens/EFA (27,5% av de 338 ONU):

ALDE och Greens/EFA röstade lika i 72,5% av slutomröstningarna. I antal var ALDE och Greens/EFA oeniga i 93 slutomröstningar (åtta samrådsförfaranden, tre godkännandeförfaranden, 26 ordinarie lagstiftningsprocedurer i första behandling, ett ordinarie lagstiftningsförfarande i andra behandling (avvisande av rådets ståndpunkt eller inte), två interinstitutionella avtal (ACI), fem ärenden i budgetproceduren, tre ordinarie lagstiftningsförfarande med beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar (COD), 27 initiativbetänkanden och 18 resolutioner).

Oenighet mellan PPE och Greens/EFA (29,6% av de 338 ONU):

PPE och Greens/EFA röstade lika i 70,4% av slutomröstningarna. I antal var PPE och Greens/EFA oeniga i 100 slutomröstningar (åtta samrådsförfaranden, fyra godkännandeförfaranden, 29 ordinarie lagstiftningsprocedurer i första behandling, ett ordinarie lagstiftningsförfarande i andra behandling (avvisande av rådets ståndpunkt eller inte), två interinstitutionella avtal (ACI), fem ärenden i budgetproceduren, fyra ordinarie lagstiftningsförfarande med beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar (COD), 27 initiativbetänkanden och 20 resolutioner).

Slutsatser

I korthet – PPE, S&D och ALDE visar oenighet i mycket få politiska frågor, när de är oeniga i lagstiftningsfrågor är de allra oftast splittrade internt i grupperna också. Men det mesta av det som grupperna är oeniga om handlar om politiska uttalanden utanför lagstiftningen.

Den huvudsakliga frågan efter att ha gått igenom denna rapport är; spelar det någon roll vilket av de tre stora EU-partierna/grupperna en väljare röstar på när de agerar som ett enda block i omröstningarna i EU-parlamentet? I valkampanjerna säger de att det gör en skillnad vilket parti väljaren skickar till Bryssel/Strasbourg. Men i realiteten är det inte så. Nåväl, i alla fall inte om väljaren tvekar om att lägga sin röst på någon av de tre stora partifamiljerna.

Denna rapportens författare har undersökt alla slutomröstningar med ONU i EU-parlamentet under 2013. Resultatet är mycket klart – av alla de 338 slutomröstningar med ONU på resolutioner och betänkanden var Kristdemokraterna (PPE) och Socialisterna & Demokraterna (S&D) oeniga i endast 7,7% av omröstningarna. Det betyder att de var eniga i 92,3% av alla slutomröstningar med ONU. Siffran blir högre om alla slutomröstningar räknas in, men den siffran är inte exakt mätbar eftersom det då inte registreras exakt hur grupperna röstar.

PPE och Liberalerna i ALDE var oeniga i 7,2% av slutomröstningarna med ONU medan S&D och ALDE var oeniga i samma procenttal men i andra frågor. Liknande tidigare studier från 2008 och 2010 anger mer eller mindre liknande siffror för de åren. De få frågor i vilka PPE, S&D och ALDE är oeniga är nästan alla resolutioner utanför lagstiftningsproceduren, alltså enbart politiska uttalanden.

Det var nästan 2000 ONU i EU-parlamentet under 2013. Det var ett oräknat antal omröstningar med handuppräknning, ett ganska stort antal EO samt tio SO. Övergripande beräkningar anger att om alla omröstningar inkluderas skall 70% bestå av en majoritet bestående av PPE, S&D och ALDE. I 15% av omröstningarna anges majoriteten bestå av centerhögerkonstellationen PPE, ALDE och ECR. Den tredje majoritetskonstellationen i likaså 15% av omröstningarna ligger till centervänster med ALDE, S&D, Greens/EFA och GUE/NGL.

Men, som kan noteras av röstsammanhållningen i slutomröstningarna händer det att en av de tre stora grupperna kan förlora i omröstningar om enskilda paragrafer i ett betänkande eller en resolution, men de kan ändå leva med det och rösta ja i slutomröstningen om betänkandet/resolutionen i dess helhet.

När man analyserar EU-parlamentet som en politisk och lagstiftande institution är det viktigt att understryka den existerande stora politiska koalitionen mellan Kristdemokrater, Socialdemokrater (också benämnda Socialister och Demokrater) och Liberaler. Mer än någonting annat agerar dessa tre grupper gemensamt som en enda "EU-parlamentsgrupp" som först och främst vill trygga särintresset för just deras EU-institution. Det betyder att de ideligen begär mer politisk makt och mer pengar till EU, oftast på tvärs mot vad deras partikollegor som sitter i ministerrådet, i de nationella parlamenten och i de regionala parlamenten tycker. Oliktigheterna i åsikter mellan väljarna är inte representerade i EU-parlamentet.

Ett intressant exempel från relativt nyligen, 13 mars 2013, över hur en Brysselbaserad EU-institution arbetar i enighet är arbetet med EU:s långtidsbudget 2014-2020. EU-parlamentets stora majoritet drev hårt att öka finansieringen av den och likaså att

deras eget politiska inflytande över dess implementering skulle bli mycket större. Resolutionen i frågan förbereddes av gruppledarna i PPE, S&D, ALDE, Greens/EFA och GUE/NGL. Resolutionen antogs med 506 röster mot 161, samt 23 nedlagda röster. EU-parlamentet insisterade också på att frågan om obetalda räkningar från 2012 skulle lösas före det att långtidsbudgeten färdigförhandlades. Dessutom ville EU-parlamentet att alla räkningar för 2013 skulle betalas under detta år så att inget ”rullade över” som underskott och belastade den kommande långtidsbudgeten. Rent lagtekniskt sett kan inte EU gå med underskott. Men räkningar uppkomna under ett år kan komma att betalas under nästkommande. Som alltid uppmände också EU-parlamentet att de ville se ”ett system av genuina egna resurser”, det vill säga en direkt beskattning från EU:s sida av företag och medborgare, för att finansiera EU-budgeten och särskilt då en ökning av den.

EU:s medlemsländer som finansierar den största delen av EU-budgeten genom inbetalning av medlemsavgifter är samtidigt under hårt tryck från EU att göra besparingar för att få sina nationella budgetar i balans. Samtidigt begär EU-institutionerna ständigt in mer pengar från medlemsländerna. Detta faktum borde påpekas oftare i debatten.

Rent allmänt verkar de tre största grupperna i EU-parlamentet tillhöra ett enda EU-parti. De vill alla tre öka EU-budgeten i opposition mot åtminstone tio nationella parlament. De vill också avskaffa de nationella rabatterna på medlemsavgifter som en del nettobetalande länder har. Även EU-parlamentariker som representerar nettobetalande länder med rabatter, vilka skulle drabbas av en avgiftshöjning utan någon form av kompensation, har röstat med sina EU-parlamentsgrupper mot viljan i deras nationella partier.

Förslag som skulle förbättra transparensen i EU-parlamentets omröstningar är:

- PPE, S&D och ALDE måste utvärdera sitt eget arbete i EU-parlamentet och överväga att bryta gamla mönster. De tre kan upplösa sig själva och nya grupper får då en chans att bildas i en större nystart utifrån nya politiska förutsättningar som har uppkommit.
- Att slutomröstningar i utskotten nu skall registrera vilka ledamöter som röstar och hur de röstar är ett stort steg framåt för öppenheten. Men allra bäst vore om samtliga omröstningar i utskotten registrerades med ONU för att klargöra de politiska positionerna både hos grupperna men också de enskilda ledamöternas.

En övergripande fråga utifrån denna studie är – är de gamla ideologierna konservatism, liberalism och socialism döda i EU-parlamentet?

De verkar åtminstone vara döda i de tre stora grupperna PPE, S&D och ALDE kan man konstatera utan att överdriva.